

dene laa faktisk med *smaa* Beholdninger Salt.

Paa et saadant Tidspunkt indsendte Købmænd Forlangende til Amtskommunen om at standse Købet af Salt. Hertil tog Amtmanden intet Hensyn, han købte alt det Salt, han kunde faa fat paa, og bevirkede herved, at alle Kutterne kom til Fiskeri fra Foraaret af i Aar, ellers maa man antage, at ca. Halvdelen af Kutterne maatte blive liggende. Da der opstod Forviklinger imellem Fiskere og Redere paa Suderøen, var det Amtmand Rytter, som opnaaede Forlig. Redere og Fiskere *alene* var aldeles sikkert ikke kommet til Resultat. Følgen heraf behøver ingen nærmere Illustrering. En Ting er i alt Fald givet, at blev Kutterne oplagt enten for Mangel af Salt eller paa Grund af Uoverensstemmelser med Fiskerne, var Tabet blevet ret føleligt for alle Kredse, ikke mindst for Rederne. Den Avance, som Rederne har betalt for at faa Salt, Kul, Manilla fra Vareforsyningen, er Smaapenge imod, hvad det vilde koste, ifald Skibene blev liggende.“

Det er et af Selvstyrepartiets Blade, der indeholder denne Omtale af Amtmand Rytter, altsaa et af hans Modstanderes Blade. Og hvad der skrives i denne Artikel, er karakteristisk for Situationen, ligesom Indholdet er ubestridelig sandt. Jeg kan tilføje, at den færøske Befolkningens store Flertal med største Beklagelse saa paa, at Amtmanden maatte forlade Øerne, og denne Beklagelse fandt mangfoldigt Udtryk ved Amtmandens Afrejse. Der blev ved denne Lejlighed bl. a. overrakt ham en Adresse fra flere Tusinde færøske Vælgere. Man havde for øvrigt paa Færøerne ventet, at Amtmand Rytter skulde faa Lejlighed til at lede Lagtinget i den sidste ordinære Samling i Aar, og saa sent som i Begyndelsen af Juli udtalte Amtmanden til adskillige, bl. a. ogsaa til mig, at hans Afrejse fra Øerne ikke vilde finde Sted før efter Lagtingssamlingen. Meget stor var derfor Overraskelsen for os Færinger, da vi hørte, at Amtmanden skulde fratræde sit Embede allerede den 1. August. Lagtinget samles, som man ved, allerede den 29. Juli, og en stor Del af Juli Maaned skal nødvendigvis bruges til at forberede Lagtingets Sager. Denne Del af Maaneden skulde Amtmanden ogsaa benytte til at gøre sig i Stand til Afrejsen. Der blev altsaa overordentlig meget Arbejde for ham i den sidste Tid, næsten for meget, og der skulde efter min Mening en Amtmand Rytter til, for at

det hele kunde ordnes forsvarligt. Ikke desto mindre var Lagtingets Sager i den skønneste Orden, da vi mødtes den 29. Juli. Det kunde selvfølgelig ikke forudsættes at fremme Lagtingets Arbejde, at en ny Amtmand — han være saa dygtig, han være vil —, som ikke tidligere havde været Embedsmand deroppe, skulde lede Lagtingets Forhandlinger, saa at sige fra den første Dag, da han satte Foden paa færøsk Jord. Paa et Par Undtagelser nær taler alle Lagtingets Medlemmer Færøsk, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer, at det ingenlunde er saa let at lede Lagtingets Forhandlinger, naar man neppe har hørt et eneste færøsk Ord før, og det havde den nye Amtmand vel neppe.

Paa Færøerne mener man, at der maa have været meget tvingende Grunde til at lade Amtmandsskiftet foregaa netop ved Lagtingssamlingens Begyndelse, og man spørger deroppe, hvilke disse Grunde har været. Man mener nemlig, at hvis Amtmandsskiftet ikke kunde vente til efter Samlingen, kunde det dog maaske alligevel være foregaaet nogle Maaneder før. Jeg skal nu tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister; Var det absolut nødvendigt, at Amtmandsskiftet skulde foregaa netop ved Lagtingssamlingens Begyndelse, og kan Ministeren angive for Offentligheden Grunden dertil? Mange Færinger med mig ønsker dette Spørgsmaal besvaret.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde holdes i Morgen Kl. 9 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920.

Mødet hævet Kl. 6²⁰.